

Baka István emlékére

Ikonosztáz-törmelék-triptychon

1. Il giovane Baka cento a piacere del lettore

*haltestemet iszapba fúrom
az éjszakánál némábban forog
varjú lesz minden ürülécsomó
a fásult égen lóg kabátom*

*derűsen csillognak a kések
döghúsként málló fellegek
magánnyal vert szenvedésem
megőroült álmaim dere*

*gyertyaláng-keapun át a fény
olyan vagy éppen mint akit
ránckba gyúr a fodrozó víz
avarrá hamvadt tiszta fény*

*oly tünde vagy hogy félve mondlak
nem hullatsz már ki az időből
szeplőket süt beléd a csillag
csak az lehetsz már aki voltál*

*égnek futott az ég szilánkje
húsomban ott a pillanat
s hasad az éj szálkás lapokra
kék lángjaiba fojt a kárhozat*

2. Baka cento composto dalle righe quarantottesima

*megszelidült s hozzánk szokott holtan se lennék sem*mije csattog szorít a réműlet jó volna
azt*mondani gyöngysorok elalszom én is rettegé*semet fölfejtem én varrok belőle holnap
szü*gyig húsunkban ki int vele ki intne egymásra*vímelő virágok gally koldusok kiszáradt
a*lamizsnáért könnyörgő szétporladunk vagy elju*tunk a itt minden fűszál penge éle sötét
van*villámok gyújták földön más nyomod is marad is*ten teremő gyönyöre bokrok
alázatába*asztalán szép sorba rakott kigondolt bennete*ket didergek a mennyország
gramofonlemezen*a tű sistereg az a csillag ereid lövés*árkok cigánybanda és katonazene
ezer*éve vadászat vigalom peregnék még harminc*ezüstként feketeség mered te aki még
meg*sem születettél te aki még meg sem születettél vad*vizeket zápor hugyozza ő s hová*

jutnánk a *korhadó tratatam tratata *tam tratatam trombita harsan réztücsök de helyet
 cserél *mennybolt és a föld de az is lehet rajtam kívül *már a még kifeszül fölének
 a mennybolt e világ *pincében ahol körülkerítnek nyugodj meg dób *ling anyaméh s te a
 végtelen úrben mozdulat *lanul az orion-csillagbeli szörnyek azt sem *tudom élem vagy
 álmodom vér itat át inguáll *fehér eget orrcimpái a föld alatt padján *riad fel téli reggelen az
 a cigánylány most *már tudom az isten csontjait véled a holtak *ki számüzött mint
 önmagamba én az emlékek *párlatával összegyúrd plakát se látszik már a *fény-csiriz
 barázda-verssorok fölött a párok *döbbenet megállnak a parketten száguldozik *felhők
 lefittyedt bőrredői őrzáratok pe *regnek a tenyeremen tartva nézegetem és *beszélék hozzá
 nedvében ázó függőle *gesek bocsáss meg hamlet igen no hamlet persze más *volt abban az
 édes rothadásban abban a be *füllelt tollas hurit bár fogytán már férfi ked *ve bevonult a
 penész e földi lakomát dicsér *te pangloss az ablakon csontujjal ág neszez csap *kódtak ám
 a köd-vattázta lég szürke habú mo *csok-ár a foszfor-villogású csillagok olt s szít *az édes nyál
 ha tűzbe pottyán hátlapját isten *kezébe veszi irigyebbek a mi istene *ink hadd üljek még
 terített asztalodnál ó bár *ki tudnám zökkenteni az a vasszögek tevék *a tű fokán fogadj be
 végre árnyaid honá *ba csimpaszkodik elválnjon tőle végre jó vol *na megpihenni a sötétet
 hőmérőtokból *mint asszony-hüvelyből már kurta létre kondérba *nem is rak hó és üszök hó
 és üszök rút katla *nából ránk borult a szenny weibliche s hogy kihunyt a *fénye a szigetekre
 szánon jössz ha bívolak van *haladás hisz itt a föld alatt kötényben most fel *bomlik varjuhad
 így szónokoltam alig állva *lábon ivanovéknál ódon ingaóra ná *lunk bírálata a tiszta
 észnek agyréme és *álmatlanság az ára csak rozsdásan csikordulsz *elakadnak a világ végén
 lógattam le lá *bom napot verek naponta csapra a kék csempé *jú égi kórterem látlak ahogy
 te engem so *hasem aláírással még megmentenél küszöbben bár ez a küszöb és alszik alszik
 alsó *sztrégova s azt is hogy áldlak áldlak áldlak te mégis *olykor megvigasztalod hiányod
 lennék és nem *érdemed s tudom bolond ki mindig ütközik a *legnagyobbat a titoktalant és
 megcsapolta *a történelem s a héjára felhőkorom ta *pad most már csak cefre- és avarszaga
 krizantém- *öllel őszöm angyala rizontnyi éj jut itt min *denkinek [46.itt rég nem halni itt
 túlni kell.]

3. Baka cento a piacere dell lettore

sírbolt a menny a mécsze csillag
 szopogatja a zápor a fákat
 most már tudom de most már hasztalan
 felismerem vadkanpofádat

vér genny mocsok rajzolt rám mappát
 vadszóló-terhű éveim alatt
 sebéből vérzik el az ország
 elszenderedni és aludni csak

krizantém-öllel őszöm angyala
 fejünkre szakad a sötétség
 hal-ember-vérszaga
 időd kitelt meséidből elég

*nagyon közellé lett a távol
pitymallat-alkony-óborok
a gyertyaláng rózsálló asszonyöl
de én uram bakád én hol vagyok*

*nyúl-marquis róka-sans-culotte-fogakkal
Isten halott tekintete pereg
mint kenyeret törd meg halálom
lapozz föl engem és leszek*

Megjegyzés: Az első cento az ifjú szerző költeményeiből, a második a *Tájkép fohással* (Összegyűjtött versek) kötetének sorrendje szerint, a harmadik pedig a különböző kötetekben megjelent művekből készült. (Árpás Károly)